

De her to bryr sæ!

Sissel: Førsteamanuensis UIT. Film- og teaterinteressert. Også glad i fisketurer, sport og musikk

Henrik: Lærer/ rådgiver. Stor glede av fiske og båtliv, samt korsang og reising

Begge er frivillige i Vennefamilie (Flyktningguide)

Ekteparet Sissel og Henrik er frivillige i aktiviteten "Vennefamilie".

Vennefamilie er en av aktivitetene innenfor Flyktningguide-feltet i Tromsø Røde Kors. Det er en koblingsaktivitet hvor enslige mindreårige og unge bosatte flyktninger blir koblet med en lokalt bosatt familie med trygge voksenpersoner. Familien legger til rette for å skape gode hverdagsopplevelser for en ungdom med flyktningbakgrunn som lever i Norge uten nær familie. Hensikten er altså å motvirke ensomhet og utenforskap, og samtidig styrke opplevelse av mestring og tilhørighet.

I Tromsø har vi Vennefamilier for ungdom mellom 16-23 år. Alle familier kan være Vennefamilie – det kan være stor eller liten familie, to mødre, to fedre, med eller uten barn, unge eller eldre, besteforeldre m.m. Det viktigste er at familien kan gi et trygt og hjertevarmt mellommenneskelig supplement til denne unge personen som bor i Norge uten annen nær familie å støtte seg til. Hovedkravene for å bli Vennefamilie er at det må være minimum to voksne i familien over 25 år, og hvis man kobles til en ungdom under 18 må man levere politiattest.

Sissel og Henrik har vært en trofast Vennefamilie i Tromsø Røde Kors i flere år. Ekteparet har en vanlig familie bestående av tre voksne barn, to barnebarn, katt og hund. De opplevde selv at de hadde et hjem og en familie som kunne skape trygge, gode opplevelser og stunder for andre unge som bodde i Norge uten nær familie. De skjønnte at det var mange unge som levde sine liv uten "egne", nære voksenpersoner og at mange gikk glipp av søndagsmiddager eller andre viktige tradisjoner man normalt tilbringer med egen familie. De valgte derfor å bli Vennefamilie. Én kobling ble til flere og de har til nå vært koblet opp mot tre unge flyktninger i ulike perioder.

I dag er de Vennefamilie for en ung flyktning fra Afghanistan. Denne gutten flyktet alene fra hjemlandet sitt tidlig i tenårene. Lenge var han under kommunens bo- og oppfølgingstilbud. I dag har han egen hybel og går på videregående skole. Han vet ingenting om sin familie i

hjemlandet sitt. Sissel og Henrik har gitt uttrykk for at han kan dele det han vil når og om han selv vil. Det er altså på guttens egne premisser.

Det er viktig å påpeke at en Vennefamilie ikke skal ta på seg en terapeutisk rolle eller overta oppgaver som er pålagt det offentlige. Ja, mange unge som kommer til landet vårt har bagasje og har opplevd krevende ting, men en Vennefamilie skal primært gi det lille ekstra i form av omsorg, respekt og inkludering. Kanskje kan de invitere til søndagsmiddag eller bare dra på Charlottenlund for å gå på ski sammen. Alle hverdagslige aktiviteter som enhver annen norsk ungdom ville gjort kan gi en opplevelse av å være knyttet til en familie.

Hos Sissel og Henrik er gutten en naturlig del av familielivet. Han inviteres til middag, de går på kino, teater og juleforestillinger sammen. Han gjør også flere ting sammen med ekteparets barn og barnebarn. Han har blant annet vært med barnebarna på svømming og Vitensenteret, samt feiret jul med datteren deres og hennes barn da Henrik og Sissel var i utlandet i jula. De sier at de behandler han som en ungdom som har flyttet ut av huset. Jevnlige og fra tid til annen inviteres han hjem slik deres egne barn blir. Han blir spurt om hjelp til vanlige "familiesysler" slik som å dekke på bordet og rydde av, på samme måte som egne barn bidrar. De sier også at det er en god match mellom han og familien, og at det lett blir høylytt fliring og livlig prat rundt middagsbordet.

Selv om en Vennefamilie ikke skal ha rolle som verge eller terapeut så oppstår naturlig nok situasjoner hvor man snakker fritt sammen om stort og smått. Og noen ganger faller det naturlig å gi råd og veiledning på veien. Sissel minner ham på å spare penger til sertifikatet og oppmuntrer ham til å ta skolearbeidet på alvor – slik et hvilket som helst annet familiemedlem kunne gjort. Fra tid til annen ringer gutten henne hvis han har fått gode resultater på en prøve eller har andre ting han ønsker å dele. Alle slike små ting som vi kanskje tar for gitt. Men det er ikke alle som har en trygg voksen å ringe for å si at han eller hun gruer seg til en matteprøve. Tenk da å ha en slik voksen eller to man kan prate med eller hente støtte av på livets kronglete vei!

Vi synes det er så fint dette hverdagslige, men likevel så viktige og omsorgsfulle bidraget Henrik og Sissel gir! Vi i Tromsø Røde Kors som ser hva som blir gjort og vet hva det kan bety kan ikke berømme dette nok Vi er så glade for å ha disse to med på laget! Dem bryr sæ!

Kontakt vår gode kollega, Sunniva, om du har spørsmål knyttet til Vennefamilie:

sunniva.johansen@redcross.no

(<https://www.facebook.com/henrik.madsen.5891> og

<https://www.facebook.com/sissel.sollied.79>)